

גליון היכל הקודש

מוצאי שבת ק"ח	הדלקת הנרות	אלעד
5:57	4:16	אלעד
6:01	4:08	בית שמש
5:57	4:24	בני ברק
5:55	4:16	חיפה
5:53	4:12	טבריה
5:53	4:00	יבנאל
5:57	4:09	ירושלים
5:57	4:14	מודיעין עילית
5:53	4:10	צפת

גליון שבועי יוצא לאור ע"י מוסדות היכל הקודש ברסלב בארה"ק
נתייסדו ע"י כ"ק מרן מוהרא"ש זי"ע
בנשיאות מורינו ראש הישיבה שליט"א

פרשת ויחי, י"ח טבת, שנת תשפ"ד לפ"ק

שיעורים כסדרן: נ"ך: איוב י"ד – ט"ו | בבלי: בבא קמא נ"ח | ירושלמי: שבת י"ז | תוספתא: פסחים י' | רמב"ם: יבום וחליצה ח'

שנה 13, גליון 633

מוהרא"ש מספר

עזב את השני

חכמינו הקדושים אומרים (ברכות נ"ח): כשם שפרצופיהם שונים כך דעותיהם שונות, ועל-כן אי אפשר להשוות את הדעות, כל אחד ואחד יש לו את הנקודה שלו, ויש לו דעה אחרת מהשני. אבל צריכים להזהר מאד שאחד לא יכפה את דעתו על השני, וכן אחד לא ישנא את השני מאחר שאינו מחזיק בדעתו, וזה עקר החרבן והגלות, מה שקורה עכשיו בעולם, שיש חלוקי דעות בין בני-אדם, ואחד שונא את השני מפני שהשני אינו רוצה להודות לו, וזו טעות גמורה.

חכמינו הקדושים אמרו (אבות פרק ד'): איזהי מחלקת לשם שמים? זוהי מחלקת שמאי והלל, ואיזהי מחלקת שלא לשם שמים? זוהי מחלקת קרח ועדתו.

כי הנה שמאי והלל חלקו בחריפות מאד, זה אסר וזה התיר, והיו בבחינת "קב הדין את ההר", אחד לא רצה בשום פנים ואפן להודות לשני, אף על-פי-כן מה שלא נוגע למחלקת ולחלוקי הדעות היתה ביניהם אהבה גדולה מאד, כמו שאמרו חכמינו הקדושים (במות ט"ו) אף-על-פי שחלקו שמאי והלל, לא נמנעו לשא נשים זה מזה, זאת אומרת אף שחלקו ביניהם, ואחד לא רצה לותר לשני, עם כל זאת זה היה רק לגבי הלכה, שכל אחד הלך לפי שרשו, אבל מה ששייך בפרטיות, בזה אהבו אחד את השני.

וזה סימן שהיא מחלקת לשם שמים, שכונתם להוציא לאור ההלכה, אז כל אחד הולך כפי דעתו, אבל בפרטיות, כל אחד ואחד מחזיק ואוהב את השני עד שמשדף את עצמו עמו, ועל-כן היא מחלקת לשם שמים.

מה שאין כן מחלקת קרח ועדתו היתה להם שנאה כבושה על משה רבינו, עד שלא רצו לדבר עמו, ואז ראו שזו לא מחלקת לשם <<<<

מילה של התחזקות

דע לך שבמילה טובה אחת אתה יכול לתת לאדם חיים! אנשים חושבים שצריכים לתת טיפ של כסף וכו' לשני כדי לקנות את לבו וכו', אבל האמת היא שהשני לא צריך את הכסף שלך - הוא צריך מלה טובה ממך, מילה טובה שוה יותר מכל הכסף שבעולם, כפי שחכמינו זכרונם לברכה אומרים (בתובות קיא): על הפסוק (בראשית מט, יב): "ולבן שנים מחלב" - טוב המלבין שנים לחברו יותר ממשקהו חלב, חיוך לשני, מלה טובה, או מחמאה שוה יותר מכל דבר שבעולם. אשרי לאדם שמרגיל את עצמו עם המדה הטובה לחשב איך להחיות את השני במלה טובה; בכל מקום שהוא נמצא הוא נותן לכלם מלה טובה. החל מהדור, מחיכים ואומרים: "בקר טוב", צהרים טובים". או שמראים השתתפות בצער: "חבל שאתה נסחב בקר שפזה", "אני מרחם עליך שאתה עובד בחם שפזה", במלה אחת קטנה עשית לו את היום.

(עצתו אמונה ויקרא תשי"ט)

ווארט על הפרשה

יששכר חמר גרם רבץ בין המשפטים, רש"י אומר שיששכר קבל ברכה לסחב את על התורה כמו חמור חזק שאפשר להעמיס עליו הרבה סחורה.

רבינו הקדוש אומר (ליקוטי מוה"ר, חלק א', סימן נ"ו) לפי מה שמובא בתקוני זוהר (תקוני י', דף כה): שהתורה היא שמו של הקדוש ברוך הוא; פשוטים לקרא למישהו, קוראים לו בשמו, ומיד כשאומרים את שמו הוא תכף מוכן להגיע, כי בשם מנח כל הנפש והחיות של האדם, כמו שהפסוק אומר נפש חיה הוא שמו (בראשית ב', ט"ו), אתו דבר פשוטים לקרא להקדוש ברוך הוא, שהוא חי החיים, ורוצים לקבל ממנו חיים ואריכות ימים, צריכים גם לקרא לו בשמו כביכול, ושמו הוא הרי התורה, יוצא שכשיהודי לומד תורה הוא קורא להקדוש ברוך הוא ועל ידי זה הוא זוכה לאריכות ימים.

אבל צריכים ללמוד את התורה עם הפה דוקא, כי כמו שכשקוראים למישהו בשמו צריכים לומר את זה עם הפה, אי אפשר לקרא לו רק על ידי שחושבים משמו, אתו הדבר כשקוראים להקדוש ברוך הוא עם התורה צריך לבטא את זה עם הפה. לכן אומרים חכמינו זכרונם לברכה (עירובין נ"ג) על הפסוק כי חיים הם למצאיהם (משלי ד', כ"ב), למוציאיהם בפה, צריך להוציא את המלים של התורה עם הפה, ועל ידי זה זוכים לאריכות ימים.

מובא בספרים הקדושים (נועם אלימלך, שמות) כי כשאדם ישן יהיה יותר קל להעירו על ידי קריאה בשמו, מאשר שיחדפו אותו ויעירו אותו בידים. כי שמו של האדם הוא הנפש שלו, ועל ידי זה שקוראים בשמו, קוראים לנשמתו בחזרה לגוף.

ואתו דבר זה כביכול אצל הקדוש ברוך הוא, כשיהודי רוצה לקרא להקדוש ברוך הוא אליו, אז הוא צריך ללמוד את התורה, להוציא את המלים בפה, ואז הקדוש ברוך הוא יבוא אליו, וישפיע עליו כל הברכות הטובות והישועות.

ולפי שהתורה היא עקר החיות של האדם, על ידי התורה היהודי מקבל את כל הדברים הטובים, לכן היצר הרע כל כך מנסה למנוע שהאדם ילמד תורה. היצר הרע יודע שעל ידי שהיהודי יקשר עצמו לתורה הקדושה, הוא יקבל את כל הדברים הטובים, והוא גם יהרג לגמרי את היצר הרע שלו, כמו שחכמינו זכרונם לברכה אומרים (קידושין ל'): "בראתי יצר הרע, בראתי לו תורה תבלין", ואפילו אם האדם כבר כבול בידיו של היצר הרע, הוא נופל לצערנו לעברות, גם אז התקון שלו שיתחיל ללמוד תורה, כמו שחכמינו זכרונם לברכה אומרים (ירושלמי ראש השנה, כ"א). כיון שקבלתם עליכם על תורה, מעלה אני עליכם כאילו לא חטאתם מימכם. התורה שומרת את האדם מכל המחשבות הרעות, כמו

לכבוד ימי השובבי"ם תתחדשו באמירת תהילים בכל יום

בעזרת ה' יתברך

ערב שבת קודש פרשת ויחי, י"ז טבת, שנת ה'תשפ"א

לכבוד אנשי שלומינו היקרים, חברים יקרים מירושלים שיחיו
שמעתי ממוהרא"ש חיזוק עצום; השבוע מסיימים את ספר בראשית, מכריזים כולם ביחד: "חזק חזק ונתחזק!" באו נקח את החמש ונראה איך הפרשה מסתיימת (בראשית ג, כו): "וימת יוסף בן מאה ועשר שנים, ויחנטו אתו, ויישם בארון במצרים", ובמלים האלו מכריזים "חזק חזק!" אומר מוהרא"ש שאם אדם מרגיש בתוכו שהוא מת, הוא קבור בטמאה, הוא מנח במצרים, בערות הארץ, חכמינו זכרונם לברכה אומרים (תנא דבי אליהו רבא, פירק ז) שהמצרים הם הכי גרוועים בלכלוף; כל כך עמוק הוא נפל, אז צועקים לו: "חזק חזק!" תתחזק, אתה עוד יכול לצאת ממצרים, אתה עוד יכול לזכות להגיע לקדושה הכי גדולה.

חברים יקרים, אנו נכנסים עכשיו לימי השובבי"ם; האר"י הקדוש כתב (שער רוח הקודש, תיקון כז) שבימי השובבי"ם אפשר לתקן כל מה שפגמו; לכן אנחנו צריכים לחזור בתשובה בימים אלו על כל מה שפגמנו בחיינו.

לכבוד שובבי"ם תתחדשו באמירת תהילים כל יום; רבי נתן היה אומר כל השנה בכל יום את יום התהלים ובימי השובבי"ם הוא אמר כל יום פעמים את יום התהלים, כי רבינו אומר (ליקוטי מוהר"ן חלק ב', סימן עג): "מי שרוצה לזכות לתשובה, יהיה רגיל באמירת תהלים, כי אמירת תהלים מסגל לתשובה וכו'. והנה, הכל חפצים ליראה את שמו, ואף על פי כן לאו כל אדם זוכה לעשות תשובה, כי יש אחד שאין לו התעוררות כלל לתשובה", כל יהודי רוצה להיות יהודי כשר ולעשות את רצון השם אבל לא כל יהודי זוכה להגשים את רצונו למעשה, כי אין לו בכלל התעוררות לתשובה, "ואפילו מי שיש לו התעוררות לתשובה, אינו זוכה להגיע אל האות והשער של תשובה השייך לו", אפילו אחד שכבר פנה יש לו התעוררות לתשובה, הוא לא יודע מה לעשות כדי להגשים את זה, "ואפילו אם מגיע לשם, יכול להיות שהשער של תשובה סגור, ומחמת כל זה אין האדם זוכה לתשובה", ואפילו אחד שיש לו פן התעוררות לתשובה והוא יודע מה צריכים לעשות כדי להיות יהודי כשר, הוא גם צריך לזכות לעשות ולא להשבר וכו' וכו', לפיכך לא כל אחד זוכה לעשות תשובה, "ועל ידי אמירת תהלים, אפילו מי שאין לו שום התעוררות לתשובה, הוא מתעורר לעשות תשובה", רבינו מסיים; שאם אדם זוכה והוא אומר תהלים, אפילו שאין לו שום התעוררות, הוא נתעורר לחזור בתשובה על ידי זה, "וגם זוכה על ידי תהלים להגיע אל השער ואות השייך לו, ולפתח השער; נמצא שזוכה על ידי תהלים לעשות תשובה", והוא יכול להמשיך בחזק עצום, עד שזוכה לעשות תשובה ולהיות יהודי כשר.

תתחזקו, ותחזיקו את עצמכם; לכל אחד יש נסיונות משלו, מנסים כל אחד, רוצים לראות איך הוא יחזיק מעמד; אשרי מי שאין לו קשיות ותרעומות, הוא יודע שהכל לטובתו. הזוהר הקדוש אומר (הקדמה, ד): בכל יום יוצאת בת קול מן השמים ומכרזת ואומרת: "מאן מנכון די חשוכא מהפנן לנהורא, וטעמין מירא למתקא עד לא ייתון הכא", מי מכס יכול להפך ולעשות מחשך – אור וממר - מתוק? "מאן מנכון דמחכאן בכל יומא לנהורא דנהיר", מי מחכה כל יום שיאיר האור? הוא יזכה לחלק בעולם הבא; כי כשאדם זוכה, הוא עושה מחייו המרים חיים מתוקים, מהחשכות הוא עושה אור; הוא יודע שבחשך מסתתר הקדוש ברוך הוא, שבתוך המרירות מתחבא הבורא המתוק – זהו צדיק.

אם מר צריכים לרוץ לתורה; אין מקום טוב יותר לברח אליו כשיש צרה – רק לתורה הקדושה, כפי שחכמינו זכרונם לברכה אומרים (תנא דבי אליהו רבא, פירק ו): "אם ראית שהיסורין ממשמשין ובאות עליך, רוע לחדרי דברי תורה, ומיד היסורין בורחין ממך".

עוד דבר אחד אני מבקש ממכם, שתזוהרו בכבוד האישה; חגיבים לדבר יפה בבית, חגיבים לדבר ברכות, בעדינות; אי אפשר לשלוט או לדקר חס ושלוש. חכמינו זכרונם לברכה אומרים (בבא מציעא נט): "לעולם יהא אדם זהיר באונאת אשתו, שדמענה מצויה"; מוהרא"ש היה מדבר אלינו הרבה מאד משלוש בית, שנהיה ותרנים בבית, שנהיה סבלנים וזה מהיסודות של "היכל הקודש".

שבת שמחה.

(עצתו אמונה קרח תשפ"א)

שמים, כי אם היתה להם איזו טענה על משה רבנו, היו צריכים להחזיק בטענתם, אך בפרטיות היו צריכים לאהב את משה רבנו, אבל אצלם היה להפך, כי היתה להם שגאה כבושה וזלזול בו, ואז ראו שזו אינה מחלקת לשם שמים רק סתם קנאה ושנאה, כי בפרוש אמרו חכמינו הקדושים (סנהדרין כ"ז): מה נקרא שונא? כל שלא דבר עמו שלש ימים, ואמרו חכמינו (שם) לא נחשדו בני ישראל על כך.

וסים מוהרא"ש, כי חכמינו הקדושים לא היו יכולים לתאר שתהיה שגאה בין עם ישראל שלא ידברו ביניהם שלשה ימים, ולך תספר שהיום יש שונאים שלא מדברים אחד עם השני שלש שנים ושלשים שנה רק מחמת שגאה... ועוברים בכל עת ורגע על לאו "לא תשנא את אחיך בלבבך", וזה עון חמור מאד מאד, ועל-כן סים מוהרא"ש, חלוקי דעות יכולים להיות בין אחד לשני, ואין אחד מוכרח לומר לשני, ואין אחד צריך להודות לשני, רק כל אחד יחזיק בדעתו, אבל זה רק בענין הפרטי שחולקים בזה, אבל מה ששייך בין אחד לשני, זה צריך להיות באהבה, ואחד יאהב את השני, ואין לדחות שום דבר, רק אתה אוזן שעכשו יום ואני אוזן שעכשו לילה ואנחנו לא משתוים, אז כל אחד ילך לדרכו, זה יאמר שזה יום... וזה יאמר שזה לילה... ואין אנחנו משתוים, ויש בינינו חלוקי דעות אבל לשנא אחד את השני, זה כבר סימן של רשעות ורציחה, ואין כל זה שום למוד זכות, רק קנאה ושנאת חנם, וזה סימן שהכל הולך שלא לשם שמים, כי מה ששייך לאמת ולשם שמים אוהבים אחד את השני, וכל בר ישראל צריך לאהב את השני, שזו המצוה של "ואהבת לרעך כמוך", שצריך כל אחד לקבל על עצמו בכל יום לפני התפלה מצות עשה של "ואהבת לרעך כמוך", ושלא תהיה לו שום מחלקת עם זולתו, ואפילו שהוא לא מסכים לדעתו ולהנהגתו ולדרכיו, אבל אהבה צריכה להיות אחד עם השני, וזה לא סותר זה את זה, וזה נקרא חלוקי דעות לשם שמים, אבל אם יש ביניהם שנאה, שלא מדברים מחמת שנאה, זו מחלקת שלא לשם שמים, רק מחמת קנאה שמקנא בו לזאת הוא חולק עליו, כי לרב המחלקת באה רק מחמת קנאה, שרואים שההוא מצליח בין בגשמי ובין ברוחני, והוא לא יכול לסבל את זה, על כן הוא שונא אותו בתכלית השנאה, עד שלא יכול לדבר אתו, ומלבש את חלוקי הדעות במחלקת לשם שמים, ובאמת זה שקר גמור, כי אם אין שני בני אדם יכולים לדבר אחד עם השני, זה סימן של מחלקת שלא לשם שמים, מחלקת מחמת קנאה ושנאה, והשם יתברך ישמרנו מהם ומהמוניהם.

למה לריב?

מספרים שכשאר"ה"ב שלחו בפעם הראשונה אדם לירח, שאלו אותו בחזרתו, כל מה שהוא ראה וחוה שם, אחד הדברים ששאלו אותו היה איך הוא ראה את העולם שלנו כשהביט מטה מהירח.

כשהוא שמע את השאלה הוא צחק ואמר: "כשהסתכלתי מלמעלה, ראיתי את העולם שלנו כמו פדורון קטן. וחשבתי לעצמי שעל הפדורון הקטן הזה נמצאים ביליוני אנשים, הם רבים ביניהם, הם מנהלים מלחמות והורגים אחד את השני, והם לא קולטים שכולם נמצאים ביחד על פדור אחד קטן".

זה לימוד נורא. כשאדם שקוע במלחמותיו, הוא צריך לריב עם ההוא ועם ההוא, אז הוא אפילו לא יכול לחשב ישר, כל המח שלו מנח רק בזה איך אני יכול לריב עם ההוא ואיך אני יכול

שאלות ותשובות ברסלב

מה אני עושה שההתבודדות שלי מאד מבלבלת?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

יישר כח גדול על חיי, אני בן אדם אחר הודות לראש הישיבה שליט"א. לאחרונה אני עושה התבודדות, אבל אין לי סדר איך ומה לדבר, אני מדבר סתם מה שעולה לי, המחשבה שלי רץ מדבר אחד לשני, ואני מאד מבלבל. האם יש איזה סדר איך לעשות התבודדות, מה לדבר קודם ומה אחר כך? ראש הישיבה שליט"א אומר שבהתבודדות צריכים סבלנות, זה מרגיע אותי שזה טוב איך שזה רק יהיה, העקר שמדברים קצת להישם יתברך, צריך סבלנות והכל יהיה טוב. אולי ראש הישיבה שליט"א יכול להבהיר ולענות לי מהי הדרך הנכונה לעשות התבודדות?

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך

יום ד' פרשת קרח, כ"ט סיון, ערב ראש חודש תמוז, שנת ה'תשפ"א לכבוד ... גרו יאיר קבלתי את מכתבך. כן זה אצל כולם; בהתחלה האדם לא מסודר, לא יודעים איך לדבר להישם יתברך. מתחילים לדבר, עוברים משיחה אחת לשיחה אחרת, מתחילים לבקש על דבר אחד ולא מצליחים להתבטא כראוי, אז מתחילים לבקש על זה בעצמו, שייכלו לדבר; רגע אחר כך מתחילים להודות, מבלבלים מאד.

אסור להשבר מזה, אפילו שההתבודדות לא מסודרת, לא יודעים מה לדבר - צריכים להמשיך לדבר. למעלה בשמים יש שמחה גדולה כששומעים שאדם מדבר אל השם יתברך, אפילו שאומרים רק מילה אחת. מוהרא"ש היה תמיד מביא את המשל, כמה הורים שמחים כשהם שומעים שהילד הקטן שלהם מתחיל לדבר חצאי מילים. עושים מזה עסק שלם, להורים יש כזה תענוג ושעשוע כשהילד ממלמל כמה מילים, או כשהוא רק משמיע קול. שמחים, מרגישים כזו מתיקות; כל שכן וקל וזמר למעלה בשמים נהיה כזה רעש, כזו שמחה - כששומעים אנחה, קול, מילה, צעקה: 'אבא!' וברדאי כשאומרים משפט: 'אבא תעז לי!' 'אבא אני לא יכול יותר!' 'אבא אני רוצה להיות טוב!' 'אבא אני לא רוצה להיות רע!' 'אבא ראה את לבי!' נעשית שמחה בכל העולמות.

מאד אבקש מכם, אל תעזבו את הענין הקדוש של התבודדות. רבינו אמר לנו (חיי מוהר"ו, סימן תמ): "אפילו כשאין יכולין לדבר בהתבודדות, רק תבט רבוננו של עולם, גם בן טוב מאד."

אפילו שייכולים רק לעשות אנחה: "אוי, אוי" - גם בן טוב מאד. רבינו יעץ לאחד שבא לשאול את רבינו שהוא לא יכול לפתוח את הפה כדי לדבר אל השם יתברך (שם, סימן תקיא), אמר לו רבינו: "אם בן שוכבין עץמן וגונחין גניחה אחר גניחה", אם אתה לא יכול לדבר, אין לך מילים - תאנח, ויעשה רבינו זכרוננו לברכה בעצמו גניחות תכופות, כמרמז שפך יעשה, רבינו הראה לו איך לעשות זאת.

הכלל, אתה תמשיך בדרך המבלבלת שלך שאתה מדבר אל השם יתברך, תפילה נמשלת לחצים. רבינו אומר (לקוטי מוהר"ן חלק א, סימן ב) תפילה היא כלי זין, כפתוח (בראשית מח, כב): "בחרבי ובקשתי", אומר רש"י: "תפילה ובקשה"; כשיורים חצים לא יודעים איזה חץ יקלע למטרה, יורים חצים, אפילו שכל החצים ילכו לאבוד ורק חץ אחד יקלע למטרה - זה כבר מספיק, כך זה גם כשמדברים אל השם יתברך, לא יודעים איזו תפילה תקלע למטרה, מה יעשה רשם. דבר איך שהולך לך, באופן מבלבל; כי מילה אחת תגיע ותבקע את כל הירקיעים, היא תביא לך את הישועה. השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

להחריב אותו. כשאדם מתרומם קצת למעלה, הוא מסתכל על העולם מלמעלה למטה, אז הוא בכלל לא מבין מה מרויחים מלרוב כל כך.

כשלאדם יש שכל, אז הוא בכלל לא מסתכל על השני, הוא עסוק רק עם עצמו, הוא לא מחפש איך לשפר את השני, הוא לא מחפש לרוב אם אף אחד, הוא חי בעולמו בשלום ובשלום. כשאחד מחפש ומבקש לעשות רע לחברו, אזי מן השמים מסבבים תמיד שיהיה נעשה פתאום עסוק עם עצמו, דהינו שמגיע לו איזה בלבול או צרה פתאומית, והוא כבר מוכרח לשפח מחברו לגמרי ולבקש עצות איך לצאת מן הצרה של עצמו. המדרש מספר, שבשעה שפוטפר הושיב במאסר את יוסף הצדיק על עסק אשתו, ויצא עליו שם רע מאד בכל ארץ מצרים, פתאום נעשו כלם עסוקים עם המעשה של שר המשקים ושר האופים שרצו להרג את פרעה, ושכחו לגמרי מענין יוסף הצדיק, כמובא כל זה בדברי חכמינו הקדושים (בבראשית רבה פח, א), כי בן הוא תמיד, שבשעה שרוצים להרע לאיזה אדם שבאמת חף ונקי מפשע, אזי תכף ומיד נעשים עסוקים עם עצמם ומכרחים כבר לשפח ממנו לגמרי.

ופעם היה מעשה פלא אצל מוהרא"ש, שבאו כמה שוטרים לבושים בבגדי אזרחים מהממשלה לערוך דרישות וחקירות בבנין הישיבה הקדושה, כי איש בליעל אחד מסר לממשלה מסירות של שקר על מוהרא"ש ז"ל, וכשהגיעו השוטרים לבנין הישיבה, והתחילו לשאל את מוהרא"ש ז"ל כמה מיני שאלות וחקירות וכו', פתאום הסתכל אחד מהם לחוץ, וראה שהגיעה מכונית אחרת של המשטרה, ויצא משם אחד מהשוטרים וכתב למכונית שלהם דו"ח וקנס של שלושים וחמשה דולר, מחמת שלא חנו לפי החק, והמכונית שלהם היתה מכונית אזרחית, [בן עושים הבלשים שמתחזים וכו'], ותכף ומיד רצו האנשים החוקרים הפ"ל לחוץ למנוע את המשטרה מלתן להם דו"ח, אבל לא הועיל להם שום דבר כלל, ואף על פי צעקו: הלא אנו עובדים בשביל הממשלה כמוכם, ואיך תעזו לתן לנו דו"ח וכו', לא הועילו מאומה כל צעקותיהם, וכתבו להם השוטרים את הדו"ח ונסעו הלאה.

והנה אלו האנשים היו מרגזים מאד על כל הענין, וכבר שכחו לגמרי על מה ולמה באו לבנין הישיבה הקדושה, ואזי נגש אליהם מוהרא"ש ז"ל, והתחיל לתן להם הצדק, איך יש למשטרה חצפה ותעוזה לתן להם דו"ח וקנס כנ"ל... הלא אתם גם בן עובדים בשביל הממשלה, ואתם חשובים יותר מהם וכו'... ואמר להם מוהרא"ש ז"ל, שלא יעזבו את הדבר הפקר, רק ילכו לבית המשפט ויתבעו אותם לדון, ועוררם מוהרא"ש ז"ל מאד מאד על השוטרים בחכמה עצומה... והכל כדי שירדו ממנו החוקרים, וקבלו את דבריו ואמרו שהם הולכים תכף ומיד לבית המשפט, ובינתים חזר ושאל אותם מוהרא"ש ז"ל: ומה עם הענין שלנו, האם הכל אל נכון? אזי ענו ואמרו: בודאי הכל אל נכון ללא שום בעיה כלל, וחתמו תכף ומיד על כל הנירות שהכל פשוטה, וברחו מבנין הישיבה בבהלה גדולה, כי רצו עוד להשיג את מכונית המשטרה שנתנה להם דו"ח, ולקחת את מספר הזהות שלהם, כי מוהרא"ש ז"ל עוררם על זה - היתכן שתהיה חצפה לשוטרים לתן דו"ח לחוקרים?!

וכשהלכו החוקרים הפ"ל, אזי ענה ואמר לנו מוהרא"ש ז"ל: הרי תראו במו עיניכם מה שאני אומר תמיד, שכל פעם שרוצים לגרם רע או הזק לאלו בני אדם, פתאום נעשה האדם עסוק עם עצמו, ותראו גם בן את גדל נפלאות ההשגחה של השם יתברך, איך שכל דבר משגח בהשגחה פרטית, ותכף כשנכנסו אלו האנשים לעשות לנו אילו בעיות, וכבר הגיעה להם בעיה וצרה משוטרים אחרים, ואין שום דבר הפקר בעולם כלל; אשרי מי שאין לו עסק עם אחרים כלל.

היה צדיק קדוש בשם רבי מנחם מענדל מליובאוויטש ז"ע, בעל הצמח צדק. פעם בא אליו יהודי ואמר - איני יכול לילך לבית-ההכנסת, ומדוע? כי תכף כשאני נכנס לבית-ההכנסת כלם דורכים עלי. ענה לו הצדיק: מי אומר שאתה צריך להתפשט לארץ ולרחב בית-ההכנסת שידרכו עליך, תעמד בפנה שלך, ואז יהיה מקום לכלם, ואף אחד לא ידרוך עליך. נמצא מזה, אם אדם יושב בקרוזיית, ומתפלל מתוך סדורו, ועובד את הקדוש-ברוך-הוא, ואין לו עסק עם אף אחד, אז הוא חי חיים טובים ונעימים. (שיחות מוהרא"ש ח"ו ערך חלקי ידעות, ח"ז ערך בן אדם לחברו, אשר בנחל חלק מ"ח מכתב ח'תת"א)

יומא דהילולא של הרב הקדוש ר' נתן זי"ע

בליל שישי העבר, ליל עשרה בטבת, התקיימה יומא דהילולא ה - 179 של האי גאון וצדיק התלמיד הגדול של רבינו נחל נובע מקור חכמה, ה"ה הרב הקדוש ר' נתן וכוותו יגן עלינו, התלמיד הגדול שעליו אמר רבינו: לא האברך הזה, לא היה נשאר ממני דף אחד של גניזה.

בס"ד נביא כאן קצת מסיפור הדברים אודות פטירתו של צדיק זה. שבת קודש פרשת מקץ חל באותה שנה כמו בשנה זו - יום אחד אחרי זאת הנוכה, ור' נתן דיבר בסעודה שלישית דברי תורה, ובתוך דבריו דיבר באימה גדולה: תדעו לכם, שכל אחד הולך להיות מת ומוסס, ויהיה חייב לשכב עם רגליו לדלת (כדרך שמנעחים נפטרים). ר' נתן אמר את הדברים על התורה בליקוטי מוהר"ן דר' שמועון [חלק א' סימן ס"א], ודיבר מהעצות של צדיקים, ומאומנות חכמים, והדפסת והפצת ספריהם, ושעיקר השלימות הוא שגם בשעה שהנשמה עולה למעלה, עדיין נשאר כאן למטה העצות והספרים, ור' נתן סיים את דבריו כשהיו סוכך על פניו.

במוצאי שבת קודש באמצע הלילה נעשה ר' נתן חלש מאוד, ומיום ליום נחלש יותר ויותר, ביום שני פרשת ויגש הגיע לבקרו ר' זאב ליבארסקע והתחיל לדבר אודות ראש השנה של רבינו, ואמר לו ר' נתן בזה הלשון: אנו מוכרחים להיקבץ ברה"ק, שאלו ר' זאב היקן, ענה ר' נתן, בעולם העליון.

ביום שליש פ' ויגש לאחר חצות הלילה, אמר לר' מאיר יהודה בזה הלשון: אף אם אחד הוא בעל עבירה הגדול ביותר, אם הוא מחזיק ברבינו ולא מרפה, הוא בוראי יעשה תשובה ויהיה לו תיקון.

ביום רביעי הגיעו כמה תלמידים ליד מיטתו ודיברו איתם, ואמר להם: עיקר העסק שלכם יהיה, הדפסת ספרים, יפוצו מעינותיך חוצה.

בערב שבת קודש עשרה בטבת דיבר עם התלמידים, והדברים היו כמו צוואה: צריך להתחזק יחד ולהיות באהדות עם אהבה יתירה, הרי אתם ראי שמים רק אינכם ברי מזל. לאחמ"כ אמר: ג' צרות אירעו ביום עשרה בטבת, ושאל את האנשים מה הצרות? ולא ענו, ענה ר' נתן ואמר, עזרא הסופר נסתלק, והתורה נכתבה ביוניות, והובקעה העיר ירושלים. ולאחמ"כ ענה ואמר: נו, כשעזריא הסופר נסתלק, והטריפה והפסול מתגברים, כמו שיש היום לאלפים ולרבבות טריפה ופסול. אבל אני מקווה שדף אחד מספרי רבינו יהיה תיקון על הכל. נו, אני מזהיר אתכם שתעסקו בהדפסת הספרים, שיתקיים יפוצו מעינותיך חוצה, שתהיו חזקים בזה בממון וברצון ובטרה.

הרה"ק ר' נתן זי"ע הסתלק לאחמ"כ בערב שבת קודש מיד לאחר הדלקת הנרות במיטת נשיקה, ובמוצאי שבת הביאו את גופו הקדוש לקבורה בבית החיים בעיר ברסלב על הרה.

בליל שישי העבר ערך ראש הישיבה שליט"א את סעודת ההילולא בבית המדרש היכל הקודש בעיר מאנסי, ברחוב 34 יוניאן רד. לאחר נטילת ידיים דיבר ראש הישיבה על אודות ההילולא, ואמר שיש בידו לספר סיפורי מופתים

רבים מהקדוש ר' נתן זי"ע, ומונה מקצתם, אבל אמר, שהמופת הגדול ביותר זה מה שהצליח להשיג שלום בית, ולהחזיר אנשים לתשובה, ולהפיח בהם רוח חיים מחדש לאחר שכבר התייאשו.

ראש הישיבה אמר: בשמים לא יתבעו מאתנו למה אנחנו לא ר' נתן זי"ע, כי אי אפשר להיות כמו ר' נתן, עם כל השלימות שהיה לו בכל העניינים, אבל כן יתבעו מאתנו למה לא למדנו מדרכיו, למה לא גדלנו כמו שאנחנו יכולים על ידי לימוד מדרכיו של ר' נתן, וראש הישיבה מנה כמה דברים מהצדיק ר' נתן שכל אחד יכול לקחת לחייו האישיים.

ראש הישיבה סיפר איך שבתחילת ההתקרבות של ר' נתן, הניח רבינו ידיו הקדושות על כתפו של תלמידו הגדול ואמר לו: ובכלל, טוב מאוד לשפוך את הלב לפני השם יתברך ממש כמו ששופכים את הלב לפני חבר טוב אמיתי. ור' נתן העיד שהדבר הזה פתח לו את שערי הגן עדן, וכל המצבים הקשים שרק היו לו לאחמ"כ, הצליח לעברם כבח העצה הקדושה הזו, ולכן כולנו ניקח על עצמינו ללמוד מדרכיו ולהשיח לבנו בהתבודדות.

וכן דיבר ראש הישיבה על המתנה של ח"י פרקים משניות שר' נתן קיבל מרבינו, וכל אחד יכול לעשותו, ואם לא ח"י פרקים ביום, לכל הפחות פרק אחד, וכן דיבר ראש הישיבה אודות השמחה שהיה לר' נתן בכל מצב, ובעיקר אודות חינוך הילדים, שאף שכה הקפיד ללכת לישון מוקדם כדי לקום בחצות, מכל מקום המתין לבואם של ילדיו, כדי לחנכם לקריאת שמע שעל המיטה מתוך אורחה נעימה.

בסיום הדברים דיבר ראש הישיבה בשבח בית המדרש במאנסי, איך ששמוע כל הזמן דרישות שלום טובות, והכל נובע מתוך האהבה שיש בין חברי בית המדרש, ואף אחד לא מתגאה על חברו, וכן עורר את הציבור להתחיל להתכונן לקראת ראש השנה תשפ"ה, להתחיל להכין ממון לנשיעה, ובעיקר להתחיל להכין תפילות מרובות.

תורתו מגן לנו

שְׁהַרְמַבִּים אומר (הלכות אסורי ביאה, פרק כ"ב, הלכה כ"א) שאין מחשבת עריות מתגברת אלא בלב הפנוי מן החקמה. פְּשִׁיְהוּדֵי מְכַנְּסֵי אֶת עַצְמוֹ בַּתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, הוא מקבל את כל הדברים הטובים, וטוב לו ברוחניות ובגשמיות.

לא קל ללמוד תורה, אבל רבינו הקדוש נתן לנו את סדר דרך הלמוד (שיחות הר"ן סימן ע"ו) שאפשר ללמוד תורה אפילו שלא מבינים מה שאומרים ואפילו שלא זוכרים מה שלומדים. בדרך הזאת יכול כל יהודי ללמוד תורה בכל מצב, מתחילים עם קצת, אומרים את המלים הקדושות של התורה בפה, עם חיות ונעימות, ולאט לאט מוסיפים עוד קצת ועוד קצת, ואת הטעם והנעימות שזה מכניס באדם, הספוק בחיים שמקבלים מזה, את זה אי אפשר לתאר.

את זה הפסוק אומר יששכר חמור גרם (בראשית מט, יד), יששכר לקח על עצמו את על התורה כמו חמור שאפשר לשים עליו משא כבד והוא יכול לסבול את זה. איך הוא זכה לזה? על ידי רבץ בין המשפּתים, הוא אמר את המלים של התורה הקדושה בפה, המילה משפּתים הוא מלשון שפּתים (נועם אלימלך, ויחי), הוא נגע את השפּתים ואמר את המלים של התורה, וכן הוא זכה לכל הדברים הטובים.

אפילו כשטרודים ויגעים, אפשר לחטוף קצת תורה פה ושם בין דבר אחד לשני, כמו שרשיי הקדוש אומר על הפסוק רבץ בין המשפּתים, שחמור הולך ביום ובלילה, וכשהוא רוצה לנוח הוא מתנשב בין הגבולות. פְּשִׁלּוֹקִיחִים את סדר דרך הלמוד של רבינו הקדוש, אפשר כל הזמן לחטוף קצת תורה, איפה שרק נמצאים. מחזיקים אצלו תמיד ספר, חומש קטן, משניות, תהילים, וכן הלאה, וכשיש כמה דקות חוטפים קצת תורה, ויש חיות בחיים.

רבינו הקדוש אומר (שיחות הר"ן, סימן י"ז) כשהתורה מראה אהבה לאחד אז אין רוצה כלל עולם הבא רק שרוצה את התורה בעצמה. רק שרוצה את התורה בעצמה.

פְּשִׁיְהוּדֵי מִתְחִיל לְהַרְגִישׁ אֶת מִתְקִיּוֹת הַתּוֹרָה, הוא כבר לא צריך משהו אחר. יששכר - יש שכר, התורה בעצמה היא כבר השכר שלו בעולם הזה, זה נותן לו טעם בחיים שהוא כבר לא מצפה לשום שכר אחר. וירא מנחה פי טוב, התורה נותנת מנוחה לאדם, זה נותן לו געו והוא מרצה בחיים. אין דבר טוב מזה.

(תוף הנחל ויחי תשע"ה)

סימן טוב ומזל טוב

מו"ה בנימין וויילדי הי"ו
להגל הולדת בנו למזל טוב

מו"ה נתן בעסערמאן הי"ו
להגל שמחת הבר מצוה למזל טוב של בנו
הבחור נחמן בעסערמאן נ"ו

מו"ה יואל לעווי הי"ו
להגל הולדת בתו למזל טוב

מו"ה ברוך מרדכי פעקעטע הי"ו
להגל הולדת בנו למזל טוב

מו"ה יואל פריעדלענדער הי"ו
להגל שמחת אירוס בתו למזל טוב
עב"ג בשעה טובה ומצלחת

מו"ה אפרים פעלדמאן הי"ו
להגל הולדת בתו למזל טוב

מו"ה שמשון הערש טייטלבוים הי"ו
להגל הולדת בתו למזל טוב

מו"ה שלום יצחק מאסרי הי"ו
להגל הולדת בתו למזל טוב

מו"ה ברוך נוסבוים הי"ו
להגל הולדת בתו למזל טוב

חבורה	שיעור דף היומי	מנחה ושל"ס	שחרית שב"ק	מנחה וקבלת שבת	ירושלים רח' רבי נחמן מברסלב 15
---	19:40	20 ד' לאחר זמן הדה"נ מנחה ימי חול 15:00	9:15 ברכות שחרית ימי חול 9:00	20 ד' לאחר הדה"נ מעריב בימי חול 19:30	בני ברק רח' ירושלים 2
21:30	21:00	10 ד' לאחר זמן הדה"נ	9:15 ברכות	5 ד' לפני השקיעה	בית שמש רח' ריב"ל 6
---	20:30	וגם ברמה ג' רח' מרים הנביאה 20 ק"א	9:15 ברכות	10 דק' לפני השקיעה	מוזיעין עלית רשב"י 19
21:30	21:30	30 ד' לפני השקיעה	9:15 ברכות	10 ד' לאחר הדה"נ	צפת רחוב צה"ל 1 (בני יד עזרה)
21:15	21:15	20 דק' לפני השקיעה	9:00 ברכות	15 ד' לפני השקיעה	סבריה רחוב משה שפירא 2
21:30	21:30	20 דק' לפני השקיעה	9:00 ברכות	---	חיפה רחוב הרב הרצוג 12
---	---	סעודה שלישית 5 דק' לפני השקיעה	---	---	יבנאל רחוב המייסדים
---	21:00	סעודה שלישית 10 דק' לפני השקיעה	---	---	ביתר רחוב אבא שאול 7/7
---	20:00	סעודה שלישית 5 דק' לפני השקיעה	---	---	אלעד רחוב פנחס בן יאיר 27 מינס 1

קוואל פון חיזוק (לנשים) - שיעורים, סיפורי תפילה, מתכונים: ועוד 079.70.400.69

ארה"ב 212-444-9169 | ארגנטיינה 451-152-354380
אנגליה 03303502363 | קנדה 438-320-9090 | בלגיה 323-500-3462
חיזוק יומי במייל chizuk@rabbiroth.org | הודעות 058-637-7799

קול ברסלב - שיעורים, חיזוק יומי, ניוונים, סיפורי תפילה, ועוד 079.70.400.66

ארה"ב 212-444-9191 | ארגנטיינה 541-152-354370
אנגליה 03303502361 | קנדה 438-300-8080 | בלגיה 323-500-3461
לקבלת הגיליון במייל rabbirothhebrew@gmail.com